

καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτοῦ μετρῶν τὰς παλαιὰς φηγούς καὶ τὰς ὑψηλὰς δρύς, καὶ ὑπολογίζων ἐκ τῶν προτέρων τὸ μέρος ὅπερ αὐτὸς ἐμελλε νὰ λάβῃ κατὰ τὴν διανομήν; Μήπως δὲν ἐφρόνει τὰ αὐτὰ ὁ φρικώδης Τρεχανέμης, οὐ ἢ θυγάτηρ εἰργάζετο ἐν τῷ πύργῳ καὶ ἐχρησίμευεν ὡς κατὰσκοπος τῆς ἀπαισίας ἐκείνης συμμορίας, ἥς ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Καρβαγάν!

[Ἔπεται συνέχεια].

Π. ΦΕΡΜΠΟΣ.

Εἰς τὸ προσέχες:

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΣΚΗΝΗ

Διήγημα G. L. Heiberg

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΛΕΚΟΚ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια].

— Εἶπον, ἀγαπητέ μοι αὐθέντα, ἐπαλέαθεν εὐθύμως ὁ γέρον. Ἡ συνδιάσκεψις ἔληξεν. Ἦδη ἔθεσα εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τὸν ἄρτον καὶ τὸ μαχαίριον, εἰς ὑμᾶς ἀνήκει νὰ κάμετε χρῆσιν αὐτῶν. Θὰ μοὶ ἐπιτρέψετε τῶρα νὰ ὑπάγω πρὸς ἀντάμωσιν τοῦ υἱοῦ μου, ὅστις μὲ περιμένει εἰς τὸ ἐστιατόριον. Δὲν τὸν βλέπω παρὰ μόνον τὴν Κυριακὴν, καὶ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῷ ἀνήκω.

Ὁ ἀνώτερος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἠγέρθη, ἀλλὰ δὲν ἐδείκνυε διαθέσιν ν' ἀναχωρήσῃ.

— Ἐχετε τίποτε ἄλλο νὰ μοὶ εἴπητε; ἠρώτησεν ὁ κύριος Λεκὸκ μετὰ τινος ἀνυπομονησίας.

— Κἄτι τι σπουδαιότατον, ἀπήντησεν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος μετὰ τρόπου μυστηριώδους.

— Ἀς ἀκούσωμεν.

— Φίλτατε Λεκὸκ, αἱ συμβουλαὶ σας εἶνε ἀνεκτιμήτοι, καὶ σὰς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας, διότι δὲν ἐφείσθητε αὐτῶν, σὰς ὑπόσχομαι δὲ ὅτι θ' ἀκολουθήσωμεν αὐτὰς κατὰ γράμμα. Εἰσθε πάντοτε ὁ διδάσκαλος ὅλων μας, καὶ μόνον ὑμεῖς δύνασθε νὰ ἐξιχνιάσετε τόσον μυστηριώδη ὑπόθεσιν.

— Μὲ κολακεύετε πολὺ, ἀκριβέ μου φίλε, καὶ τοῦτο θὰ μὲ κάμῃ νὰ λάβω τὰς προφυλάξεις μου.

— Εἶνε ἀνωφελές, διότι ἰδοὺ ἔρχομαι ἀμέσως εἰς τὸ προκείμενον. Γνωρίζετε ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ἢ θεωρίαν δὲν εἶνε τίποτε ἀπέναντι τῆς πράξεως. Ἐρχομαι νὰ σὰς παρακαλέσω ἀπὸ μέρους τοῦ κυρίου διευθυντοῦ καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ ἀνακριτοῦ, νὰ δεχθῆτε νὰ διευθύνετε ὑμεῖς ὁ ἴδιος τὴν ὑπόθεσιν. Ἐὰν συγκατατίθεσθε θὰ σὰς χορηγήσουν ὅ,τι ζητήσετε.

— Ἀ! Ἀ! Εἰς αὐτὸ λοιπὸν ἠθέλατε νὰ καταλήξετε; Λοιπὸν, φίλτατέ μοι, κολακεύομαι λίαν διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣν οἱ κύριοι οὗτοι δεικνύουσιν, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ εὐχαριστήσω τὴν ἐπιθυμίαντων, καὶ θὰ σὰς δώσω νὰ ἐννοήσετε διατί. Γνωρίζετε ὅχι ἔχω υἱόν.

— Ναί, βέβαια, καὶ ἡζεύρω μάλιστα ὅτι δικαιούσθε νὰ ὑπερηφανεύεσθε δι' αὐτόν.

— Δέχομαι τὸν ἔπαινον, διότι τὸν ἀξιζει. Εἶνε ὁ εὐθύτερος νέος, καὶ ἡ ἀγαθότερα καρδιά τοῦ κόσμου. Τὸν ἀνέθρεψα ὅσον ἡδυνήθην καλλίτερον, ἀπεκατέστη ἤδη, καὶ εἶνε εἰς τὰς παραμονὰς ν' ἀποκαταστῇ κάλλιον, διότι ἐντὸς ὀλίγου νυμφεύεται θελκτικὴν νεάνίδα τὴν ὁποίαν λατρεύει καὶ ἥτις τὸν λατρεύει καὶ τῷ φέρει ὡς προῖκα μεγάλην περιουσίαν. Νυμφεύεται τὸν ἐρχόμενον μῆνα. Κρίνατε λοιπὸν ἂν ἔχω διαθέσιν ν' ἀναλάβω ὑπόθεσιν, ἥτις θ' ἀπορροφήσῃ ὅλον μου τὸν καιρὸν.

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἀγαπητός μου Λουδοβίκος ἀγνοεῖ παντελῶς, ὅτι ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰργάσθη δι' ἡμᾶς, καὶ ὅτι μέγα μέρος τῆς περιουσίας, ἣν θὰ τῷ ἀφήσω, ἐκερδήθη ἀπὸ καταδιώξεις κακούργων. Ἐπιθυμῶ ν' ἀγοστῇ τοῦτο πάντοτε. Ἐὰν ἤθελε τὸ μάθη, εἶμαι βέβαιος, ὅτι δὲν θὰ ἠρῶ θρία δι' ἐμέ, διότι μὲ ἀγαπᾷ καὶ εἰξεύρει τί ἀξίζω. Περὶ πολλοῦ ὅμως ποιῶμαι νὰ μὴ τῷ δώσω ἀφορμὴν θλίψεως. Πιστεύω ὅτι δὲν θὰ μνησικακήσετε ἐναντίον μου διὰ τὴν ὁμολογίαν ταύτην, διότι γνωρίζετε ὅτι ὁ κόσμος ἔχει ἀντιπάθειαν πρὸς τὸ ἐπάγγελμα μας. Τούτων οὕτως ἐχόντων, πῶς θέλετε νὰ ἐπιληφθῇ τῆς καταδιώξεως ὑποθέσεως, καθ' ὃν χρόνον δὲν σκέπτομαι παρὰ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ υἱοῦ μου; Δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ἐργασθῶ ὅκτ' ἡμέρας, χωρὶς αὐτὸς νὰ μὴ παρατηρήσῃ ἀλλαγὴν εἰς τὸν τρόπον τῆς ζωῆς μου. Ἀς μὴ ὀμιλῶμεν λοιπὸν πλέον περὶ τούτου, καθόσον μᾶλλον γνωρίζετε ἤδη τί ἀπαιτεῖται διὰ νὰ προβῇτε εἰς τὸ ἔργον, ὅπως ἐγὼ καὶ κάλλιον ἐμοῦ.

— Ὅχι, φίλτατε Λεκὸκ. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν παρουσιάζεται, ὅπως αἱ ἄλλαι. Θὰ κάμῃ κρότον, καὶ ἐφημερίδες θὰ ὀμιλήσωσι, καὶ ἡμεῖς θὰ σιαμαχῶμεν νομίζοντες ὅτι ἐργαζόμεθα. Ἡ καταδίωξις πρέπει νὰ διευθύνεται μυστικῶς, αἱ ἐφημερίδες πρέπει νὰ δημοσιεύσωσιν ὅτι ἀπωλέσαμεν σχεδὸν τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρωμεν τὸν ἔνοχον, ἡ δὲ διευθύνσις αὐτῆς πρέπει ν' ἀνατεθῇ εἰς ἄνθρωπον κατὰ τὰ φαινόμενα ξένον τῆς ἀστυνομίας, εἰς ἄνθρωπον ἐγνωσμένης ἱκανότητος, καὶ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποπτευθῇ, ὅτι ἔχει τοιαύτην ἐντολήν. Τοιοῦτος λοιπὸν ἄνθρωπος δὲν εἶνε παρὰ εἰς μόνος, κατὰ τὴν γνώμην τῶν προϊσταμένων μου καὶ τὴν ἰδικήν μου.

— Μὲ καθυποχρεόνετε, ἀλλ' ἀπατάσθε... Ὑπάρχει τις, ὃν δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε, καὶ ὅστις ἔχει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τ' ἀπαιτούμενα προσόντα. Εἶνε ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος ἀνιχνευτής, ὅστις ἦλθεν ἀπὸ τὸ Λονδίνον περίσου, καὶ ὅστις,

ἂν δὲν ἀπατῶμαι, σὰς προσέφερεν σπουδαίας ἐκδουλεύσεις... Γνωρίζετε πένος θέλω νὰ εἴπω... ἔχει δύο ὀνόματα, τὰ ὁποῖα, φαίνεται, ἔλαβεν ἀπὸ τὸ λεξικὸν τοῦ Βουλῆ... δύο ὀνόματα μάχης...

— Τολβιάκ δὲ Τιντσεμβράι! Ὁ διευθυντὴς αὐτὸν πρῶτον ἐσκέφθη, ἀλλὰ...

— Μοὶ φαίνεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη θὰ εἶνε ἐξαίρετος. Ἐξ ὧν μοὶ εἶπον, εἶνε εὐφυστάτος, πανουργότατος, καὶ δραστηριώτατος. Ἐχει ἀνεξάρτητον περιουσίαν, καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν εἶνε περιφρονητέον εἰς ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ μεγίστην ἀκεραιότητα. Ἐχει πρὸς τοῦτοις τὸ πολῦτιμον πλεονέκτημα νὰ μὴ εἶνε γνωστὰ αἱ σχέσεις του μετὰ τῆς ἀστυνομίας, παρὰ μόνον εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀρχηγούς. Εἶνε δεκτὸς εἰς τὰς συναναστροφάς, ὅπου ἔχει μάλιστα καὶ ἐρωτικὰς ἐπιτυχίας. Διὰ καταδίωξιν ἡμισπίσημον, θὰ δυσκολευθῆτε νὰ εὑρετὲ καλλίτερον. Καί, τῶρα ἐνθυμοῦμαι, δὲν εἶνε αὐτός, ὅστις τὸ παρελθὸν θέρος σὰς ἐκτρύπωσε τὸν φονέα τῆς ὁδοῦ Σαβῶ, κατὰδικον ἐκεῖνον, ὅστις ἔτρεχεν εἰς τὰς κοκκάς καὶ ἔπαιζε τὸν βακαράν;

— Ναί, εἰργάσθη λίαν ἐπιδεξίως εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καὶ αἱ σχέσεις του μετὰ τὴν καλὴν κοινωνίαν τὸν ἐδοήθησαν πολὺ εἰς τὸ νὰ εὕρῃ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐζητοῦμεν πρὸ ἑξ μηνῶν. Τούναντι ὅμως ἀπέτυχεν ὁλοτελῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κλοπῆς τῶν ἀδαμάντων τῆς Ἰσπανίδος δουκίσσης.

— Δὲν δύναται τις νὰ ἐπιτυχῇ πάντοτε. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὴν φοράν ταύτην θὰ ἐνεργήσῃ ἀποτελεσματικώτερον. Ἐχετε ἀντίστασιν τινα κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης;

— Ὅχι ἀκριβῶς. Ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἐμπνέει παρ' ἡμῶν πλήρη ἐμπιστοσύνην. Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μάθωμεν ἐπακριβῶς διατί ἐγκατέλειψε τὴν Ἀγγλίαν, καὶ δὲν ἔχομεν ἐπαρκεῖς πληροφορίες περὶ τοῦ παρελθόντος του.

— Εἶνε φανερόν ὅτι ἡ εὐγένειά του δὲν ἀνάγεται εἰς τὰς σταυροφορίας, ἀλλ' εἰς τὴν δὲν ἠθελον νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν παρὰ τέκνα πατρικίων τοῦτο θὰ ὁμοιάζεν, ὡς νὰ ἠθελον νὰ μαγειρεύσωσι μὲ χειρόκτια φαίου χρώματος. Πιστεύσατέ μοι, φίλε μου, ὁ Τολβιάκ εἶνε ὁ ἄνθρωπος, ὅστις σὰς χρειάζεται.

— Πρέπει βέβαια νὰ τὸν παραλάβωμεν ἀφοῦ ὑμεῖς μᾶς ἐγκαταλείπετε, φίλτατε Λεκὸκ. Θὰ ὀμιλήσω περὶ αὐτοῦ εἰς τὸν κύριον διευθυντήν, καὶ διὰ νὰ τὸν καταπείσω θὰ στηριχθῶ ἐπὶ τῆς γνώμης σας. Ἐν τούτοις, θὰ κάμω ἔνταξιν ἀπὸ τῆς συμβουλῆς σας, ἀνοίγων τὴν θύραν εἰς τὸ βωδόν.

— Τὸ ταχύτερον θὰ εἶνε τὸ καλλίτερον.

— Πηγαίνω κατ' εὐθείαν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐντὸς ἐνὸς τετάρτου ὁ βωδὸς θὰ εἶνε ἔξω. Ἐχω ἀκριβῶς προχείρου δύο ἐκ τῶν καλλιτέρων ὁργάνων μας. Θὰ ἔλθω νὰ σὰς ἀναγγείλω τὸ ἀποτέλεσμα.

— Ὅταν ἀγαπᾷτε... ἐκτὸς τῆς Κυ